

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208367
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8817208367.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX D. E. F., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Dobšinského 12, 811 05 Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, so sídlom Ulica 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 30807484, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 8C/18/2017-285 z 11. novembra 2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 6.301,49 eur a penále vo výške 576,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.877,52 eur od 1. marca 2017 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 31. decembra 2014 ukončil podnikanie ako fyzická osoba a 2. januára 2015 podal odhlášku zo Sociálnej poisťovne ako samostatne zárobkovo činná osoba. Od 1. januára 2015 pretransformoval ambulanciu na spoločnosť s ručením obmedzeným a nezrušil licenciu L1 A, ktorá má charakter živnosti a tak by mal lekár platiť odvody. Dôsledky, ktoré musí znášať, sú príliš prísne, osobitne za situácie, keď nemal žiadne príjmy z výkonu povolania lekára na základe predmetnej licencie a naďalej si riadne a včas plní odvodové povinnosti už ako zamestnanec vlastnej obchodnej spoločnosti. Ako fyzická osoba ukončil podnikanie rozhodnutím Prešovského samosprávneho kraja. Okrem iných licencií vlastnil aj licenciu L1 A. Samostatne zárobkovo činná osoba, teda aj držiteľ licencie L1 A bola podľa doteraz platných právnych predpisov povinná prihlásiť a odhlásiť sa v Sociálnej poisťovni. S účinnosťou od 1. januára 2015 táto povinnosť zanikla a nahradila ju povinnosť orgánu, ktorý vydáva povolenia (licencie) na výkon činnosti podľa osobitných predpisov oznámiť Sociálnej poisťovni vydanie takéhoto povolenia a jeho zrušenie. Rozhodnutie o tom, že jeho povinné nemocenské a dôchodkové poistenie 31. decembra 2014 nezaniklo, obdržal 14. apríla 2016. Dôvodom bola licencia L1 A od Slovenskej lekárskej komory, ktorú vtedy vlastnil. Na základe odvolania, ktoré podal 28. apríla 2016 Ústredie Sociálnej poisťovne v Bratislave rozhodnutie pobočky Vranov nad Topľou potvrdilo. Sociálna poisťovňa mu 16. augusta 2016 zaslala rozhodnutie, ktorým mu uložila povinnosť zaplatiť 6.732,53 eur, 23. augusta 2016 zaslala rozhodnutie, ktorým mu uložila povinnosť zaplatiť 346,58 eur a 27. apríla 2017 zaslala rozhodnutie, ktorým mu uložila povinnosť zaplatiť penále vo výške 576,06 eur, pričom všetky sumy uhradil. Od 1. januára 2015 v zmysle novely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“)

už Sociálna poisťovňa sama oznamuje samostatne zárobkovo činnnej osobe vznik a zánik sociálneho poistenia. Existenciu uvedenej licencie mala Sociálnej poisťovni nahlásiť Slovenská lekárska komora, na čo sa v rozhodnutí odvoláva aj Sociálna poisťovňa Vranov nad Topľou. Z tohto dôvodu podal žiadosť o poskytnutie informácií ohľadom nahlásenia licencií Slovenskou lekárskou komorou s tým, že túto informáciu mala mať Sociálna poisťovňa už 1. januára 2015, ale získala ju až vo februári 2015 od Slovenskej lekárskej komory. Ak by ho Sociálna poisťovňa vo februári 2015 vyzvala, zaplatil by len poistné za dva mesiace a nie za osemnásť mesiacov ako aj penále. Má za to, že Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia mu spôsobila škodu nesprávnym úradným postupom – nečinnosťou, pretože informáciu o licencií mala od februára 2015, avšak o tom, že poistenie nezaniklo 31. decembra 2014 rozhodla až v apríli 2016, teda viac ako rok po tom, čo disponovala predmetnou informáciou. Žiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody za šesťnásť mesiacov vo výške 6.301,49 eur, na čo žalovaná reagovala tak, že má nezrovnalosti v údajoch.

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom vydaným v danej veci zamietol žalobu a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 100 % s tým, že o konkrétnej výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 5 ods. 1, ods. 3, § 9, § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci“), § 5, § 21 ods. 1, § 227 ods. 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že Prešovský samosprávny kraj rozhodnutím zo 7. novembra 2017 vyhovel žiadosti žalobcu a zrušil rozhodnutie o povolení prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia – ambulancie v odbore gynekológia a pôrodníctvo k 31. decembru 2014. Žalobca 2. januára 2015 doručil žalovanej odhlášku z poistenia z dôvodu ukončenia podnikania k 31. decembru 2014. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou č. XXXXX-X/XXXX-VT zo 14. apríla 2016 žalovaná rozhodla, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie 31. decembra 2014 nezaniklo. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že účastníkovi konania bolo k 31. decembru 2014 zrušené povolenie Prešovského samosprávneho kraja na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, ale k zrušeniu, resp. k pozastaveniu licencie L1 A nedošlo. Nakoľko licencia naďalej trvá, povinné sociálne poistenie 31. decembra 2014 nezaniklo a trvá aj po tomto dni. Proti rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaná prejedнала a rozhodnutím z 18. júla 2016 zamietla odvolanie a napadnuté rozhodnutie potvrdila. Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou rozhodnutím zo 16. augusta 2016 predpísala žalobcovi poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a povinné príspevky na starobné dôchodkové sporenie za obdobie od januára 2015 do mája 2016 v sume 6.732,53 eur. Sociálna poisťovňa rozhodnutím z 23. augusta 2016 predpísala žalobcovi za jún 2016 poistné v sume 346,58 eur. Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou rozhodnutím z 27. apríla 2017 predpísala žalobcovi penále vo výške 576,03 eur. Slovenská lekárska komora na základe písomnej žiadosti žalobcu z 13. apríla 2016 o zrušenie licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe L1 G./XX z 15. mája 2006 rozhodnutím z 10. mája 2016 rozhodla o zrušení licencie žalobcovi k 13. júnu 2016. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky rozhodnutím č. XXXXX/XXXX-M H. z 3. septembra 2019 vyhovel protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave č. I. XX/XX/XXXX-X J. 15. apríla 2019 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie č. XXXXX/XXXX-BA z 18. júna 2016 zrušilo. Ministerstvo dospelo k záveru, že právny názor týkajúci sa postavenia samostatne zárobkovo činnnej osoby A. B. C. v období po 31. decembri 2014 vyjadrený v rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho orgánu Sociálnej poisťovne je v rozpore s ustanovením § 5 zákona o sociálnom poistení, vychádzajúc zo znenia § 5 v znení účinnom od 1. januára 2014. Sociálna poisťovňa ústredie v súlade s rozhodnutím Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. XXXXX/XXXX-M-OVP z 3. septembra 2019 vydala rozhodnutie č. XXXXX-XX/XXXX-BA zo 17. októbra 2019, ktorým rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou č. XXXXX/XXXX-VT zo 14. apríla 2016 vo veci zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia zrušila a vec vrátila Sociálnej poisťovni, pobočka Vranov nad Topľou na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozhodnutím č. XXXXX-XX/XXXX-VT z 18. decembra 2019 Sociálna poisťovňa, pobočka

Vranov nad Topľou ako prvostupňový orgán rozhodla, že A. B. C. ako samostatne zárobkovo činné osobe povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie 31. decembra 2014 nezaniklo. Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-BA z 8. februára 2021 zamietla odvolanie A. B. C. podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou č. XXXXX-XX/XXXX-VT a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 15. februára 2021. Žalobca nepodal voči danému rozhodnutiu žalobu na jeho preskúmanie súdom.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že vychádzajúc zo záverov rozsudku veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Vs/3/2019 z 24. novembra 2020 licencie L1 A, ktorou žalobca disponoval do 13. júna 2016, postačovala na to, aby bol žalobca považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu na účely zákona o sociálnom poistení. Žalovaná zároveň nemala povinnosť posudzovať príjmy lekára výlučne k licencií L1 A, nakoľko ak sú príjmy priznané v daňovom priznaní považované za príjem z podnikania alebo z inej samostatnej zárobkovej činnosti, vždy ide o príjem samostatne zárobkovo činné osoby, bez ohľadu na to, z akého titulu jej statusu boli dosiahnuté. Žalobca mal teda status samostatne zárobkovo činné osoby aj po 31. decembri 2014, a preto mal povinnosť platiť povinné nemocenské a dôchodkové poistenie. Žalobca plnil poistné na nemocenské a starobné poistenie na základe rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočky Vranov nad Topľou zo 16. augusta 2016, 23. augusta 2016 a 27. apríla 2017. Všetky tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť, žalobca sa voči nim neodvolal. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý spočíva na nesprávnom úradnom postupe žalovanej – na jej nečinnosti. Žalobca inú škodu ako tú, ktorá mu vznikla zaplatením poistného a penále v konaní nežiadal. Ak žalobca zaplatil poistné, ktoré vyplynulo zo zákonnej povinnosti, potom toto jeho plnenie nemôže byť súčasne považované za škodu. Aj keby sa preukázal zo strany žalovanej nesprávny úradný postup, škoda by spočívala na iných skutočnostiach, nie na zaplatenom poistnom (napr. ušlý zisk). Zákonná povinnosť a jej splnenie nemôže byť zároveň škodou, preto plnenie poistného nemožno v tomto prípade považovať za škodu, na náhradu ktorej by mal žalobca nárok. V danom prípade existuje právoplatné rozhodnutie žalovanej o tom, že žalobcovi poistné nezaniklo a až po moment zrušenia licencie A1 mal žalobca zákonnú povinnosť platiť poistné a plnenie poistného nemožno považovať za vzniknutú škodu. V prvom rade zákon o sociálnom poistení neukladá žalovanej zákonnú lehotu na vydanie tohto typu rozhodnutia a v druhom rade rozhodnutie žalovanej o nezániku poistenia nemalo konštitutívne účinky. Povinnosť platiť poistné vyplývala žalobcovi zo zákona, keďže bol držiteľom licencie a tým pádom samostatne zárobkovo činnou osobou. Prípadná nečinnosť žalovanej by sa posudzovala s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu a potrebnej súčinnosti Slovenskej lekárskej komory. Z listín, ktoré boli do spisu doručené, vyplýva, že žalovanej boli údaje od Slovenskej lekárskej komory doručené 10. februára 2015, avšak tieto neboli v dohodnutej štruktúre a bola potrebná ich úprava, o čom prebiehala vzájomná komunikácia medzi žalovanou a Slovenskou lekárskou komorou. Nemožno hovoriť o nečinnosti žalovanej.

Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že v prejednávanom spore neboli preukázané zákonom vyžadované predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešnej žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania. O konkrétnej výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal za to, že zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto treba v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy (§ 442 Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá a) nastala v majetkovej sfére poškodeného, b) je

objektívne vyjadriteľná v peniazoch, c) je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Podľa neho je zaplatené poistné a penále jeho finančnou ujmom, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére a je napravitel'ná poskytnutím peňažného plnenia, a preto nie je možné automaticky vylučovať zaplatené poistné a penále spod pojmu škoda. Popritom osobe môže vzniknúť plnenie zákonnej povinnosti v dôsledku konania inej osoby. Je jednoznačné, že ak by vo veci zmeny zániku poistenia rozhodnutie bolo vydané skôr za obvyklého chodu veci a skúsenosti, poistné by mu bolo predpísané v nižšej sume a nevznikla by mu škoda v uplatňovanej výške. V prejednávanej veci nie je možné izolovať rozhodnutie o zmene zániku/nezániku poistenia a rozhodnutie o predpísaní poistného, keďže rozhodnutie o predpísaní poistného je viazané na rozhodnutie o zmene zániku poistenia; bez tohto rozhodnutia by nebolo ani rozhodnutie o predpísaní poistného; postup správneho orgánu v oboch konaniach musí byť pre účely náhrady škody posudzovaný spoločne ako celok, keďže ide o bezprostredne na seba nadväzujúce konania. Pre konanie o predpísaní poistného má rozhodnutie o zmene zániku/nezániku poistenia povahu predbežnej otázky. Pre úplnosť dodáva, že problematika povahy licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe (licencie L1 A) je v súčasnosti preskúmaná Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 361/2021. Ďalej zdôraznil, že primárne nespochybňuje rozhodnutie o nezániku poistenia, ale namieťa voči nečinnosti žalovanej, ktoré malo za následok, že predmetné rozhodnutie bolo vydané s oneskorením viac ako jeden rok, čo zapríčinilo zvýšenie sumy poistného a penále, ktoré by inak nemusel v predpísanej výške hrať, ak by žalovaná konala bez zbytočných prieťahov. Žalovaná v konaní nepredložila jediný relevantný dôkaz, ktorý by spochybňoval tvrdenie, že nemala túto informáciu vo februári 2015 a už vôbec nepreukázala, že nemala túto informáciu vo vzťahu k nemu. Dokonca aj dôkazy predložené za účelom preukázania „zlej“ štruktúry údajov, preukázali to, že údaje boli doručené riadne a bolo z nich zrejmé, že je držiteľom licencie. Zároveň poukázal na dôkaz predložený žalovanou, a to na e-mailovú komunikáciu medzi K. D. a zamestnankyňou Slovenskej lekárskej komory A. G. L. z 25. júna 2015, v ktorej K. D. napísal, že ju nechce naháňať, ale na takúto zmenu majú už len pondelok a utorok, nakoľko následne sa na doteraz nahlásené dáta v rámci Sociálnej poisťovne napojí ďalší interný systém a už takéto zmeny „bokom“ nebude možné vykonať. Z toho je zrejmé, že ešte v júni 2015 žalovaná pracovala na elektronickom systéme evidencie licencií L1 A a tento systém nemala napojený na ďalšie svoje interné systémy. To je dôkazom toho, že skutočným problémom nebola údajná nesprávna štruktúra dát poskytnutých zo strany Slovenskej lekárskej komory, ale nepripravenosť systémov žalovanej na prijatie dát a z toho vyplývajúca viac ako rok trvajúca nečinnosť žalovanej. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

9. K odolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že podľa jej názoru aj s prihliadnutím na judikát sp. zn. 3Cdo 32/2007 nie je možné poistné zaplatené podľa zákona označiť ako škodu, nakoľko povinnosť platiť poistné vzniká po splnení zákonných podmienok a nie na základe jej rozhodnutí. Zistený skutkový stav jednoznačne preukazuje, že konaním, resp. jej nečinnosťou nemohlo dôjsť k vzniku povinnosti žalobcu platiť poistné a tým k vzniku žalobcom požadovanej škody, nakoľko žalobca platil poistné výlučne z dôvodu splnenia podmienok stanovených v zákone o sociálnom poistení. Čas vydania deklaratórneho rozhodnutia však nemá vplyv na výšku poistného, lebo jeho suma sa odvíja iba od trvania zákonom určených podmienok na strane žalobcu. Nedostatky v údajoch od Slovenskej lekárskej komory už viac krát preukázala, pričom predložila celú korešpondenciu so Slovenskou lekárskou komorou v tejto veci. Ak by boli údaje predložené správne už vo februári 2015, tak ako to tvrdí žalobca, nebolo by potrebné rozdeľovanie informačného systému na menšie časti podľa územnej pôsobnosti útvarov Slovenskej lekárskej komory, ani množstvo manuálnych vstupov, ktorými sa nedostatky v evidencii v spolupráci so Slovenskou lekárskou komorou ešte viac ako rok odstraňovali. Z toho vyplýva, že vyvinula primeranú snahu k tomu, aby boli nedostatky odstránené v čo najskoršom čase a preukázala, že konala aktívne a nebola nečinná. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalobcu ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol.

10. Žalobca nepodal k vyjadreniu žalovanej odvolaciu repliku.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. Pokiaľ žalobca trval na tom, že zaplatené poistné a penále nie je možné automaticky vylučovať spod pojmu škoda, odvolací súd sa s týmto jeho názorom stotožňuje. Súčasne však odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie v danej veci automaticky nevytlúčil zaplatenie poistného a penále spod pojmu škoda, keďže v odseku 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku vysvetlil, prečo takéto plnenie žalobcu nemožno kvalifikovať ako škodu. Rovnako súd prvej inštancie nespochybnil ani to, že osobe môže vzniknúť plnenie zákonnej povinnosti v dôsledku konania inej osoby.

16. Takisto možno súhlasiť so žalobcom v tom, že ak by rozhodnutie vo veci zmeny zániku poistenia bolo vydané skôr, za obvyklého chodu veci a skúsenosti, bolo by žalobcovi poistné predpísané v nižšej sume a nevznikla by mu škoda v uplatňovanej výške a že pre konanie o predpísaní poisteného má rozhodnutie o zmene zániku/nezániku poistenia povahu predbežnej otázky, a to v tom zmysle, že ak poistenie zanikne, poistné nemožno ďalej predpísať.

17. Čo sa týka námietok žalobcu ohľadom nesprávneho procesného postupu žalovanej odvolací súd konštatuje, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovi poistenie k 31. decembru 2014 z dôvodu, že bol držiteľom licencie L1 A, nezaniklo. V tejto súvislosti žalovaná nielenže nemala povinnosť vydávať rozhodnutie o nezániku poistenia bez zbytočných prietáhov, ale žalovaná takú povinnosť ani vôbec nemala, pretože žalovaná sa mohla dôvodne domnievať, že žalobca má vedomosť o tom, že je držiteľom licencie L1 A a navyše nebolo povinnosťou žalovanej upozorňovať žalobcu, že v danom prípade poistné platí z dôvodu, že je držiteľom licencie L1 A. Navyše žalovaná nebola povinná preukazovať ani to, či mala vedomosť o tom, že žalobca bol držiteľom licencie L1 A, pretože dôležité je, že žalobca túto licenciu skutočne mal. Odvolací súd je rovnakého právneho názoru ako súd prvej inštancie, že v posudzovanom prípade existuje právoplatné rozhodnutie žalovanej o tom, že žalobcovi poistné nezaniklo. Rovnako možno uzatvoriť, že až po moment zrušenia licencie A1 mal žalobca zákonnú povinnosť platiť poistné, keďže povinnosť platiť poistné vzniká po splnení zákonných podmienok. K uvedenému konštatovaniu možno dospieť na základe právneho záveru, že rozhodnutie žalovanej o nezániku poistenia nemalo konštitutívne účinky.

18. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd

preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).